

Mám, mám od Trenčína dievča

$\text{♩} = 116$

Mám,
ket mám od Tren - čí - na diev - ča
ju ne - dos - ta - nem, nech - cem

ja - ko ma - li - nu,
za že - nu i - nú. Bu - de - me mi spo - lu

na je - sen, na je - sen, na je -

sen, až o - pad - ne lís - tie, až o -

pad - ne drob - né lís - tie s če - re - šien.

2. Mám, mám od Trenčína chlapca jako rozmarín,
ket ho nedostanem, budem banovat za ním.
[:Budeme mi svoji na jeseň, na jeseň, na jeseň,
až opadne lístie, až opadne drobné lístie z čerešieň.:]